

GŁOS ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Biuletyn Rzymskokatolickiej Parafii Św. Franciszka z Asyżu

Słowo Księdza Proboszcza

To już tylko około dwudziestu dni. Staniemy wszyscy wobec największego wydarzenia jakim jest Zmartwychwstanie. Pochylimy się nad tajemnicą pustego grobu Chrystusa. Obyśmy wreszcie uwierzyli jak Piotr i Jan, że istnieje ojczyzna, której już nikt, nawet śmierć, nie może nas pozbawić. Oby ta wiara pomogła nam po chrześcijańsku przeżywać trudy tego świata, w którym obecnie żyjemy.

A potem jeszcze tydzień. I znów wielkie nadzwyczajne wydarzenie - kanonizacja bł. Jana Pawła II. Czy przeżyjemy ją i nadchodzące święta z czystymi sercami? Czy przygotujemy się do świąt i kanonizacji przez rekolekcje wielkopostne? Czy znów nie zabraknie nam czasu, by być blisko Boga?

Ks. Wiesław Dura

Święty Jan Paweł II

Dziś w numerze:

- ABC ŻYCIA DUCHOWEGO
- BYĆ DOBRYM - O POCIESZENIU I STRAPIENIU (4)
- Kościół stacyjny
- O BŁ. EDMUNDZIE BOJANOWSKIM
- KATECHEZY LITURGICZNE – Znak Krzyża Świętego
- Kącik dla dzieci - Mały Franciszek
- Z KANCELARII PARAFIALNEJ

Kwiecień 2014

30	NIEDZIELA	IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU (LAETARE) Posiada akcent paschalnej radości. Można przyozdobić ołtarz kwiatami
1	wtorek	PRIMA APRILIS
2	środa	9. rocznica śmierci Bł. Jana Pawła II
3	czwartek	I czwartek miesiąca kwietnia
4	piątek	I piątek miesiąca kwietnia
5	sobota	I sobota miesiąca kwietnia
6	NIEDZIELA	V NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU
10	czwartek	4. Rocznicą katastrofy smoleńskiej
13	NIEDZIELA	NIEDZIELA PALMOWA MEKI PAŃSKIEJ Światowy Dzień Pamięci Ofiar Katynia
14	poniedziałek	PONIEDZIAŁEK WIELKIEGO TYGODNIA. Dzień Ludzi Bezdolnych
15	wtorek	WTOREK WIELKIEGO TYGODNIA
16	środa	ŚRODA WIELKIEGO TYGODNIA
17	czwartek	WIELKI CZWARTEK Msza Krzyżma i Msza Wieczery Pańskiej
18	piątek	WIELKI PIĄTEK. Adoracja Krzyża
19	sobota	WIELKA SOBOTA. Poświęcenie pokarmów. Wigilia Paschalna w Wielką Noc
20	NIEDZIELA	NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO
21	PONIEDZIAŁEK	PONIEDZIAŁEK W OKTAWIE WIELKANOCY
22	wtorek	WTOREK W OKTAWIE WIELKANOCY
23	środa	ŚRODA W OKTAWIE WIELKANOCY. Światowy Dzień Książki. Imieniny ks. Wojciecha Błaszczaka.
24	czwartek	CZWARTEK W OKTAWIE WIELKANOCY
25	piątek	PIĄTEK W OKTAWIE WIELKANOCY
26	sobota	Imieniny ks. Marka Gregorczyka. SOBOTA W OKTAWIE WIELKANOCY. Pielgrzymka parafialna do Wadowic i Łagiewnik Krakowskich
27	NIEDZIELA	II NIEDZIELA WIELKANOCY CZYLI MIŁOŚCERDZIA BOŻEGO Kanonizacja Papieża Jana Pawła II i Jana XXIII. Międzynarodowe Święto Caritas. Pielgrzymka parafialna do Wadowic i Łagiewnik Krakowskich
28	poniedziałek	UROCZYSTOŚĆ ŚW. WOJCIECHA, BISKUPA I MĘCZENNIKA, GŁÓWNEGO PATRONA POLSKI
29	wtorek	ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ KATARZYN SIENIEŃSKIEJ, DZIEWICY I DOKTORA KOŚCIOŁA, PATRONKI EUROPY Dzień Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego

PRZECZ CHRYSTUSA,
Z CHRYSTUSEM,
W CHRYSTUSIE.
PRZECZ WIARĘ
I CHRZEST
DO ŚWIADECTWA

WIERZĘ W SYNA BOŻEGO

Hasło roku 2013/2014

GŁOS PAPIEŻA FRANCISZKA:

Potrzebujemy pójścia na miejsce odosobnione, wejścia na górę w przestrzeń milczenia, aby odnaleźć siebie samych i lepiej dostrzec głos Pana. Ale nie możemy tam pozostać! Spotkanie z Bogiem na modlitwie pobudza nas ponownie by "zejść z góry" i powrócić na niziny, na równinę, gdzie spotykamy wielu braci i siostry obciążonych trudami, niesprawiedliwością, ubóstwem materialnym i duchowym – wyjaśniał papież i podkreślił: Jesteśmy wezwani, by tym naszym braciom, którzy przeżywają trudności nieść owoce naszego doświadczenia Boga, dzieląc z nimi skarby otrzymanych łask. <http://papiez.wiara.pl>

Przypomnienia:

Wielki Post

Trwa Wielki Post. We wszystkich Mszach Świętych i Liturgii Godzin opuszcza się *Alleluja*, podczas Mszy Świętych śpiewa się aklamację *Chwała Tobie, Królu wieków* albo *Chwała Tobie, Słowo Boże*. Nie przyozdabia się ołtarzy kwiatami (z wyjątkiem Niedzieli Laetare). W każdą niedzielę o godz. 17.15 sprawowane są **Gorzkie Żale** w szatach koloru białego. W każdy piątek po Mszy św. wieczornej - **Droga Krzyżowa** (dla dzieci o godz. 16.45). Za udział w Gorzkich Żalach i w Drodze Krzyżowej można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

► W każdy czwartek w Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej (boczne wejście do kościoła) od godz. 15.00 adorujemy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Rozpoczynamy adorację Koronką do Miłosierdzia Bożego. Pozostały czas w ciszy i skupieniu

uwielbiamy Jezusa Eucharystycznego. Adoracja trwa do 17.30.

► W każdy czwartek o godz. 17.30 msza św. o św. Franciszku z nauką i oddaniem czci jego relikwiom.

► 30 marca – czwarta niedziela Wielkiego Postu nosi nazwę **Niedzieli Radości** – „Laetare”. Tego dnia kapłani są ubrani w różowe ornaty. Ołtarz może być ozdobiony kwiatami. Proponujemy, by odstąpić od wielkopostnej zadumy okazując radość, której źródłem jest Bóg i Jego wierna Miłość.

► W środę 2 kwietnia w 9 rocznicę śmierci bł. Jana Pawła II pamiętajmy o modlitwie dziękczynnej za pontyfikat naszego Rodaka - Papieża

► 3, 4 i 5 kwietnia przypadają pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca kwietnia. Pamiętajmy więc o modlitwach o uświęcenie naszych kapłanów – w I czwartek, o nabożeństwie pierwszo piątkowym - Spowiedzi św. i Mszy św. w intencji wynagradzającej Najświętszemu Sercu Pana Jezusa oraz w I sobotę o Mszy św. o godz. 8.00 o Niepokalanym Sercu Najświętszej Maryi Panny w intencji Żywej Róży, Asysty i innych wspólnot parafialnych. Nabożeństwo pierwszosobotnie, traktujemy jako **wynagrodzenie składane Niepokalanemu Sercu Maryi**.

► 4 kwietnia – Tematem kolejnego zaplanowanego spotkania z abp Markiem Jędraszewskim w ramach **"Dialogów w katedrze"** będzie *Wolność*. Początek spotkania o godz. 19.30. Metropolita łódzki będzie odpowiadać na pytania przysłane przez internautów i wiernych, którzy osobiście przyjdą do katedry. Zapraszamy.

► Od V niedzieli Wielkiego Postu można zachować w kościołach zwyczaj zakrywania krzyży, które pozostają zakryte aż do końca Liturgii Wielkiego

Piątku. Prosimy jednocześnie o odnowienie i przystrojenie krzyży znajdujących się przy drogach oraz w naszych domach.

► **6-9 kwietnia** Wielkopostne rekolekcje dla młodzieży akademickiej - DA "Piątka" w bazylice archikatedralnej, godz. 19.00)

► **10 kwietnia** – w czwartek przypada 4 rocznica katastrofy smoleńskiej

► **11 kwietnia** – piątek Droga Krzyżowa ulicami miasta Łodzi - po zakończeniu Mszy św. w Kościele stacyjnym pw. Św. Siostry Faustyny, Śródmieście, (Msza św. godz. 18.00)

Wielki Tydzień

Wspomina się tajemnice paschalne. Ewangeliczny opis Męki Pańskiej odczytuje się tylko w Niedzielę Palmową i w Wielki Piątek, bez pozdrawiania wiernych i znaków krzyża na początku. Opis mogą czytać lub śpiewać klerycy lub lektorzy. Wypada, aby słowa Jezusa wypowiadał kapłan.

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej – 13 kwietnia

► Obchodzimy pamiątkę uroczystego wjazdu Chrystusa do Jerozolimy. Do świątyni przynosimy gałązki palmowe. Uroczyste wejście na Mszę św. może się odbyć przy większej ilości wiernych. Procesja może odbyć się tylko raz. Przed procesją odczytuje się perykopę (fragm. Pisma Św.): Mt 21,1-11.(Uroczysty wjazd do Jerozolimy), po czym następuje błogosławieństwo palm. Po pokropieniu Mszę rozpoczyna się od kolekty. Nie odmawia się *Chwała*. Odmawia się *Wierzę*.

► W Niedzielę Palmową obchodzony jest **Światowy Dzień Pamięci Ofiar Katynia**

► Tego dnia przypada tradycyjnie **Światowy Dzień Młodzieży**. W archidiecezji łódzkiej połączony z przygotowaniem do Światowego Dnia Młodych. Jest to jednocześnie Dzień Młodzieży w jedności z Ojcem Świętym przebiegający pod hasłem: **Błogosławieni ubodzy w duchu**. W tym roku, ze względu na prowadzone prace budowlane, jednorazowo **ulega zmianie trasa Marszu dla Jezusa**. Rozpocniemy na Placu Niepodległości, przy kościele św. s. Faustyny, skąd ulicą Piotrkowską udamy się do Archikatedry Łódzkiej. Program ramowy uroczystości: godz. 13:30 – Zawiązanie wspólnoty na Placu Niepodległości; godz. 13:45 Rozpoczęcie liturgii Niedzieli Palmowej; godz. 14.00 - Procesja do Archikatedry; godz. 15:00 – Eucharystia

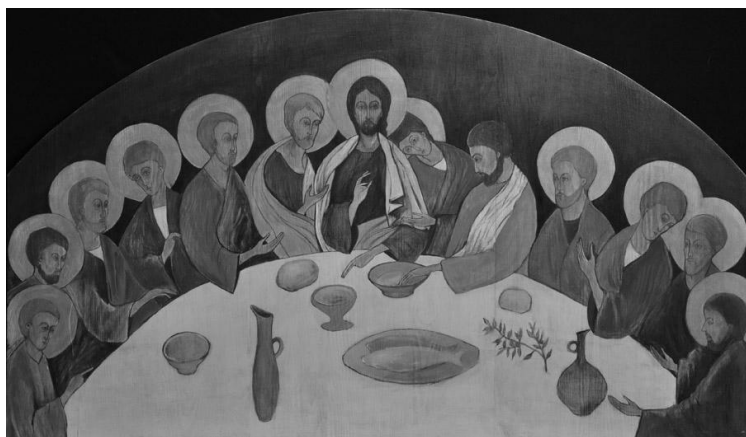
Wielki Czwartek– 17 kwietnia

► W Wielki Czwartek zabrania się odprawiania Mszy Świętej bez udziału wiernych, Mszy żałobnych, a nawet pogrzebowych.

► **Msza Krzyżma** - o godz. 10.00 w kościele katedralnym biskup ordynariusz błogosławi olej chorych i konsekruje krzyżmo przy udziale kapłanów z całej diecezji.

Święte Triduum Paschalne

► **O godz. 18.00. w Wielki Czwartek Mszą św. Wieczerzy Pańskiej rozpoczyna się Triduum Paschalne** – szczyt roku liturgicznego, podczas którego wspomina się Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie Naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Na Mszy św. Wieczerzy Pańskiej przy akompaniamencie organów i bijących dzwonach uroczystie śpiewa się *Chwała*. Potem milkną dzwony i organy. Nie odmawia się *Wierzę*. Opuszcza się obrzęd zakończenia. Po modlitwie po Komunii przenosi się Najświętszy Sakrament do tzw. Ciemnicy. Obnaża się ołtarz. Na Mszy Wieczerzy Pańskiej należy konsekrować tyle chleba, aby można było udzielić Komunii Świętej także w Wielki Piątek. Należy też konsekrować Hostię do wystawienia w Grobie Pańskim w Wielki Piątek. W Wielki Piątek i Sobotę nie odprawia się żadnych Mszy św. Msza Wigilii Paschalnej jest Mszą wielkanocną.

Nasz umiłowany Rodak, wkrótce święty Kościoła, Papież Jan Paweł II tak napisał o powołaniu do kapłaństwa: "Powołanie kapłańskie jest misterium. Jest ono tajemnicą 'szczególnej wymiany' admirabile commercium - pomiędzy Bogiem a człowiekiem. Człowiek oddaje Chrystusowi swoje człowieczeństwo, aby mógł się Chrystus nim posłużyć jako narzędziem Zbawienia. Chrystus zaś przyjmuje ten dar, czyni owego człowieka jakby swoim alter ego."

Mając na uwadze tą głęboką myśl pragniemy w imieniu wszystkich parafian złożyć szczerze i bardzo serdeczne życzenia wszystkim kapłanom pracującym przy naszej parafii. Właśnie dziś w Wielki Czwartek, kiedy będziemy uroczystie przeżywać Mszę Wieczerzy Pańskiej, która jest ważnym odnośnikiem dla wszystkich kapłanów, bo przypomina ona im, ale także i nam, istotę, i potrzebę kapłaństwa, pamiętajmy o nich modlitewnie. Oddajmy Bogu chwałę, a kapłanom okażmy naszą ludzką wdzięczność i wyrazy pamięci.

Wielki Piątek Męki Pańskiej – 18 kwietnia

*Rysuję krzyż, z kropelką krwi i z jedną, dużą łzą,
za krzyżem drzwi, do nieba drzwi, dla mnie otwarte są.
Za ten krzyż i Twoje łzy, za przelane krople krwi, Jezu dziękuję Ci.
Za otwarte nieba drzwi, drogę, którą jesteś Ty, Jezu dziękuję Ci.*

► Obowiązuje post ścisły.

► O godzinie 15:00 odprowadzona będzie Droga Krzyżowa z Całunem Turyńskim. Rozpoczyna się nowenna do Miłosierdzia Bożego.

► **Liturgia Męki Pańskiej – godz. 18.00**. Podczas sprawowania liturgii ołtarz musi być pusty: bez krzyża, świec i obrusów. Mękę Pańską odczytuje lub śpiewa się na tych samych zasadach, jak w Niedzielę Palmową. Po zakończeniu Liturgii Męki Pańskiej przenosi się Najświętszy Sakrament w monstrancji okrytej welonem do Grobu Pańskiego.

Od zakończenia obrzędów do początku Wigilii Paschalnej przykłada się podczas przechodzenia przed krzyżem stojącym przy ołtarzu. Po Liturgii odsłania się wszystkie zakryte krzyże. Przypominamy, że ofiary składane podczas adoracji krzyża w Wielki Piątek są przeznaczone na utrzymanie kościołów w Ziemi Świętej.

Wielka Sobota – 19 kwietnia

► Przez cały dzień odbywa się **święcenie pokarmów**. Zachęcamy do składania jałmużny wielkopostnej na rzecz osób znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej. Wszystkich uczestników święcenia pokarmów zachęcamy do adoracji Najświętszego Sakramentu.

► Kościół powstrzymuje się od sprawowania ofiary Mszy św. Zapraszamy o **godz. 18.00 na wieczorne nabożeństwo Wigilii Paschalnej**. Przypominamy, aby przynieść ze sobą świece – odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych.

Okres Wielkanocny

Rozpoczyna się Okres Wielkanocny, radosny okres z faktu **Zmartwychwstania** Jezusa Chrystusa. Oktawa Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego jest bardzo podniosłym czasem, z tego tytułu nie przyjmowane są w tym okresie żadne inne wspomnienia i uroczystości, podobnie jak było to w Wielkim Tygodniu. Dni Oktawy są w Kościele traktowane jako uroczystości.

Wigilia Paschalna w Wielką Noc

Ogólne Normy Kalendarza Liturgicznego nakazują, by rozpoczęcie Wigilii Paschalnej odbyło się po zapadnięciu zmroku, zaś cała celebracja – winna się zakończyć przed świtem w Niedzielę Wielkanocną. Celebrazję rozpoczyna się przy zgaszonym świetle. Ma to podkreślić wymowę Wigilii; czuwania nocnego, a także wyrazistości symbolu światła, które rozświecili mroki naszych serc, a którym jest sam Chrystus.

W prezbiterium ustawia się figurę zmartwychwstałego, zasłania się płótnem figurę ciała Jezusa w Bożym Grobie, krzyż procesyjny ozdabia się czerwoną stulą. Całą liturgię Wigilii Paschalnej odprawia się w białych szatach liturgicznych.

Jest to najważniejszy dzień w Roku Liturgicznym. Liturgia składa się z pięciu części: Liturgii Światła (Światło), Liturgii Słowa Bożego (Słowo), Liturgii Chrzcielnej (Woda), Liturgii Eucharystycznej (Uczta), Procesji Rezurekcyjnej (Świadeństwo)

Liturgia Światła (Światło) rozpoczyna się od poświęcenia ognia, którym rozpala się pascha i kadzidło. Na paschale łączy się krzyż, litery alfa i omega oraz cyfry roku bieżącego. Przy wchodzeniu do ciemnego kościoła trzykrotny śpiew „*Światło Chrystusa!*” ze stopniowym zapalaniem światła. Wierni zapalają świece. Śpiewa się „*Weselcie się...*”.

Liturgia Słowa (Słowo) Zgromadzenie liturgiczne posila się w tym dniu wyjątkowo obficie Słowem Bożym; Liturgia Słowa Wigilii Paschalnej przewiduje bowiem do dziewięciu czytań (7 ze Starego Testamentu; 2: Epistola i Ewangelia, z Nowego Testamentu). Można jednak zmniejszyć ilość czytań; nie można wszakże pominąć czytania z Księgi Wyjścia (Wj 14) o wyjściu Narodu Wybranego z Egiptu (Pasch. Soll. 85), epistoły oraz ewangelii o zmartwychwstaniu Chrystusa. Po ostatnim czytaniu ze ST zapala się świece ołtarzowe, następnie śpiewana jest *Chwała*, podczas której grają organy i dzwonią dzwony. Kończy się cisza podczas liturgii. Odmawia się Kolektę. Na ewangelię nie przynosi się świeczników. Można używać kadzidła. Następuje Homilia.

Liturgia chrzcielna (Woda). Śpiewa się *Litanie do Wszystkich Świętych*. Następuje błogosławieństwo wody chrzcielnej. Mogą odbywać się chrzty i bierzmowanie. Jeśli nie było błogosławieństwa wody chrzcielnej, błogosławi się wodę do pokropienia. Odnowienie przyrzeczeń chrztu. Pokropienie, nie odmawia się *Wierzę*. Następuje modlitwa powszechna.

Liturgia Eucharystyczna (Uczta),: Liturgia Eucharystyczna Wigilii Paschalnej przebiega tak jak podczas każdej Mszy świętej. Można zastosować I Modlitwę Eucharystyczną. Warto zwrócić uwagę na prefację używaną w liturgii; ona także oddaje teologię tej Świętej Nocy, w której Jezus Chrystus zmartwychwstał.

Procesja rezurekcyjna (Świadeństwo) Uroczystym ogłoszeniem całemu światu radosnej wieści (Ewangelii) o zmartwychwstaniu Pana jest procesja rezurekcyjna (łac. *ressurrectio* – zmartwychwstanie). Procesja ta jest naszym osobistym, a zarazem wspólnotowym świadectwem wiary w zbawienie i zwycięstwo Jezusa nad śmiercią, piekłem i szatanem. Jest ona także zaproszeniem i wezwaniem, do wzięcia udziału w tryumfalnym pochodzie

Zmartwychwstałego. Jeśli procesja rezurekcyjna odbywa się rano 9 w naszym kościele o godz. 6.00), to Wigilia Paschalna kończy się normalnym rozesłaniem wiernych; jak we Mszy świętej (*Idźcie w pokój Chrystusa, Alleluja, alleluja*). Wówczas procesję rezurekcyjną należy odprawić przed pierwszą Mszą św. Procesja z krzyżem przyozdobionym czerwoną stulą i z figurą Zmartwychwstałego. Po procesji śpiewa się *Ciebie, Boga, wysławiamy* i błogosławi się Najświętszym Sakramentem. W czasie tej Eucharystii po procesji rezurekcyjnej opuszcza się śpiew na wejście, pozdrowienie, akt pokuty, *Kyrie*. Można bić w dzwony. Po Komunii następuje śpiew *Ciebie, Boga, wysławiamy*. Uroczyste błogosławieństwo. Rozesłanie z dodaniem *Alleluja*.

W tym dniu wspaniąłym wszyscy się weselmy

*Niech w święto radosne Paschalnej Ofiary * Składają jej wierni uwielbień swych dary. *
Odkupił swe owoce Baranek bez skazy, * Pojednał nas z Ojcem i zmył grzechów zmyły. *
Śmierć zawarła się z życiem i w boju o dziwy, choć poległ Wódz życia, króluje dziś żywy *
Maryjo, ty powiedz, coś w drodze widziała? * Jam Zmartwychwstałego blask chwały ujrzała. *
Żywego już Pana widziałam, grób pusty, * I świadków anielskich, i odzież, i chusty. *
Zmartwychwstał już Chrystus, Pan mój i nadzieja, * A miejscem spotkania będzie Galileja. *
Wiemy, żeś zmartwychwstał, że ten cud prawdziwy, * O Królu Zwycięzco, bądź nam miłościwy.*

► **23 kwietnia imieniny ks. Wojciecha Błaszczyka**

► **25 kwietnia - dzień imienin ks. arcybiskupa Marka Jędraszewskiego, metropolity Łódzkiego, Msza Święta w bazylice archikatedralnej, godz. 12.00. Jest to również dzień imienin Ks. Marka Gregorczyka**

O przyjęcie życzeń imieninowych

prosimy naszych Wikariuszy,

Księdza Wojciecha Błaszczyka

(23 kwietnia)

i Księdza Marka Gregorczyka.

(25 kwietnia)

Niech Duch Święty prowadzi Was po drodze

Waszego powołania, utwierdza w wierze, miłości, mądrości i nadziei.

Niech Matką Bożą wyprasza Wam łaskę zdrowia i siły, obdarza radością, by liczne były owoce Waszej kapłańskiej i duszpasterskiej posługi w naszej parafii.

Wszystkich parafian zapraszamy na msze święte w intencji naszych solenizantów (w dniach imienin tj. 23 kwietnia o godz. 6.30 i 25 kwietnia 2014 r. o godz. 6.30). Niech modlitwa i uczestnictwo w tych Eucharystiach będzie naszym darem, wyrazem pamięci i wdzięczności dla kapłanów – solenizantów.

Szczęść Boże, Wdzięczni Parafianie

► **27 kwietnia** II niedziela Wielkanocna (ostatnia niedziela kwietnia) **Niedziela Miłosierdzia Bożego, Dzień kanonizacji bł. Jana Pawła II i Ojca św. bł. Jana XXIII.** 70. Tydzień Miłosierdzia, Święto patronalne Caritas. Początek sezonu turystycznego (poświęcenie pojazdów)

► **28 kwietnia** – poniedziałek - Uroczystość św. Wojciecha, Biskupa i Męczennika, Głównego Patrona Polski

► **29 kwietnia** Dzień Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego w czasie II wojny światowej

► **1 maja** Wspomnienie św. Józefa Robotnika Rozpoczęcie nabożeństw majowych

► **1, 2 i 3 maja** przypadają pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca kwietnia. Pamiętajmy więc o modlitwach o uświęcenie naszych kapłanów – w I czwartek, o nabożeństwie pierwszo piątkowym - Spowiedzi św. i Mszy św. w intencji wynagradzającej Najświętszemu Sercu Pana Jezusa oraz w I sobotę o Mszy św. o godz. 8.00 o Niepokalanym Sercu Najświętszej Maryi Panny w intencji Żywej Róży, Asysty i innych wspólnot parafialnych. Nabożeństwo pierwszosobotnie, traktujemy jako **wynagrodzenie składane Niepokalanemu Sercu Maryi.**

► **3 maja** Uroczystość NMP Królowej Polski- Głównej Patronki Polski Rocznica Konstytucji 3 maja, Msza św. w int. Ojczyzny, bazylika archikatedralna, godz. 12.00. Archidiecezjalna Pielgrzymka Pomocników Matki Kościoła do kościoła MB Jasnogórskiej przy ul. Gogola 12 w Łodzi, (godz. 12.00). Dzień Emigranta

ABC Życia Duchowego

BYĆ DOBRYM - O POCIESZENIU I STRAPIENIU (4)

Małgorzata Plak

Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie, Sekcja Św. Andrzeja Boboli

Collegium Bobolanum, Podyplomowe Studia Duchowości

O strapieniu – Gdy życie traci smak

Strapienie jest stanem przeciwnym pocieszeniu. Święty Ignacy określa je jako „ciemność w duszy, zakłócenie w niej, poruszenie do rzeczy niskich i ziemskich, niepokój z powodu różnych miotań się i pokus,

skłaniający do nieufności, bez nadziei, bez miłości. Dusza stwierdza wtedy, że jest całkiem leniwa, letnia, smutna i jakby odłączona od swego Stwórcy i Pana.” (ĆD, 317). Strapienie duchowe przejawia się niechęcią i odrazą do rzeczy Bożych, do modlitwy, Eucharystii, sakramentu pojednania, oschłością, pokusami, wstrętem do rzeczy duchowych i brakiem odczuwania obecności Boga (5).

Ciemność w duszy charakteryzująca strapienie polega na wewnętrznym doświadczeniu pomniejszenia łaski Bożej, na poruszeniach do rzeczy zmysłowych i złych, poczuciu niepewności na drodze wiary. Przeżywaniu strapienia mogą towarzyszyć myśli podważające miłość i miłosierdzie Pana co do przebaczonych grzechów, zwłaszcza ciężkich. Dusza człowieka doświadczająca pustki wewnętrznej odczuwa skłonność do zła, czuje się osamotniona, niezdolna do radości i podejmowania codziennych obowiązków (6). Pan Jezus powiedział świętej Siostrze Faustynie: „Chociażby cierpienia twoje były największe, to nie trać spokoju ducha ani się poddawaj zniechęceniu. (...) Dusza cierpiąca jest najbliżej Mego serca” (7). Zły duch chce nas przekonać, że smutek, rozczarowanie i brak odczuwania Boga będą trwałe zawsze. Podobne doświadczenie przeżywali uczniowie idący do Emaus. Strapienie zamyka oczy duszy, serce, wolę i rozum człowieka. Jezus - Bóg Człowiek - najlepiej nas rozumie, bo sam przed nami przeszedł wszystkie trudności - kuszenie przez złego ducha, doświadczenie opuszczenia i ciemności wewnętrznej, cierpienie: *Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił?* (Mk 15, 34).

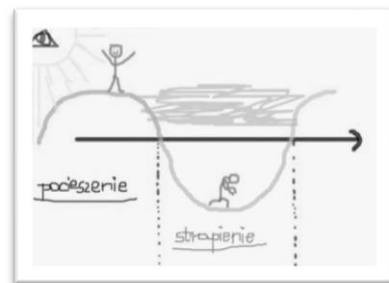
Święty Ignacy wyróżnia trzy przyczyny strapienia duchowego: nasze winy, próba wiary i uświadomienie sobie, że bez Boga nie jesteśmy w stanie sobie poradzić.

Strapienie duchowe z powodu naszych błędów jest wynikiem opieszałości, lenistwa i niedbalstwa w życiu duchowym. (ĆD, 322).

Drugą przyczyną strapienia duchowego jest według świętego Ignacego próba, której Bóg poddaje człowieka, aby sprawdzić jego wierność w służbie i chwale, bez odczuwania łaski.

Czasami też Bóg chce uświadomić człowiekowi, że „nie w naszej mocy jest zdobyć i zatrzymać wielką pobożność, silną miłość, łzy czy też inne jakie pocieszenie duchowe, lecz że to wszystko jest darem i łaską Boga” (ĆD, 322). *Beze Mnie nic nie możecie uczynić* (J 15,5).

Przeżywając strapienie duchowe należy trwać w postanowieniach poczynionych w okresie poprzedzającym strapienie, albo przy decyzji dokonanej w czasie pocieszenia. W pocieszeniu bowiem towarzyszy nam i doradza dobry duch, natomiast w strapieniach duch zły (ĆD, 318). Naturalnym jest pragnienie dokonania natychmiastowej zmiany wcześniej podjętej decyzji i jest ono tym silniejsze, im większe jest przeżywane strapienie. Dobro jednak kształtuje się i dojrzewa w cierpliwości, a decyzje podjęte w strapieniu za namową złego ducha okazują się błędne, a ich skutki uderzają w człowieka. Święty Ignacy podkreśla jednak, że jeśli strapienie jest wynikiem naszych zaniedbań i błędów, należy ten czas wykorzystać na zmianę własnego postępowania „np. więcej oddając się modlitwie, rozmyślaniu, rzetelniejszemu badaniu [sumienia] i do pewnego stopnia pomnażać nasze praktyki pokutne” (ĆD, 319).

Ignacy zaleca, aby rozważać, że pomimo braku odczuwania obecności Boga, osamotnienia i bezradności, Bóg daje człowiekowi siłę do walki z poruszeniami i pokusami nieprzyjaciela (ĆD, 320). Kolejna reguła zawiera zachętę do wytrwania w cierpliwości i do pozytywnego myślenia o nadchodzącym pocieszeniu, jako wyniku przeciwstawiania się z pilnością przeżywanemu strapieniu (ĆD, 321). Taki sposób przeżywania strapienia duchowego angażuje różne wymiary osobowości człowieka: wymiar uczuciowy – trwanie w cierpliwości, wymiar intelektualny – myślenie oraz wymiar praktyczny – przeciwstawianie się strapieniu z pilnością. Angażujemy wówczas całą naszą osobowość, aby otwierać się na Boże pocieszenie całym sercem, umysłem i wolą (5).

Nadgorliwość jest równie niebezpieczna jak bierność. Zły duch nie mając dostępu do wnętrza człowieka i nie mogąc zawrócić go z obranej drogi, skłania ku nadgorliwości w jednej dziedzinie kosztem spraw istotnych. Utracony bezpowrotnie czas, rozbicie wewnętrzne, poczucie winy, wynikająca z tego niska samoocena są źródłem cierpienia i prowadzą do pustki egzystencjalnej.

Każdy z nas został powołany do miłości, radości i szczęścia, a zły duch, który odwrócił się od Boga, chce nas tego pozbawić. Poprzez kłamstwo, złość, próbuje zmienić hierarchię wartości w naszym życiu, poprzez zmysły daje człowiekowi złudne poczucie wolności. Upadki, niepowodzenia i błędy są doświadczeniem każdego człowieka. Warto poddawać je refleksji, przyglądać się ich przyczynom, wyciągać wnioski i uczyć się na ich podstawie, aby uniknąć ich w przyszłości. Brak analizy prowadzi do bierności i rezygnacji (8). „Dzięki temu doświadczeniu, przeżytemu i zachowanemu w pamięci, niech się w przyszłości strzeże przed jego podstępami” (ĆD, 334).

KATECHEZY LITURGICZNE

MSZA ŚWIĘTA - PODSTAWOWE POJĘCIA, GESTY I ZNAKI LITURGICZNE

ks. Rafał Leśniczak

Wstęp

Od I niedzieli Adwentu 2013 roku, przez prawie dwa najbliższe lata, we wszystkich kościołach i kaplicach Archidiecezji Łódzkiej przeprowadzana jest systematyczna katecheza liturgiczna. Ksiądz Arcybiskup Marek Jędraszewski, Metropolita Łódzki prezentując ten projekt napisał:

"Po Roku Wiary przychodzi czas, aby kapłani i wierni świeccy zwiększyli swoją wrażliwość na przeżywanie tajemnicy Mszy świętej. Ma temu służyć pogłębienie znajomości znaczenia podstawowych pojęć, gestów i znaków liturgicznych".

W kolejne niedziele podczas każdej Eucharystii, Kapłani wygłaszają katechezy przepisane na dany dzień. Ich celem jest *głębsze zrozumienie Mszy świętej – źródła i szczytu chrześcijańskiego życia każdego człowieka (abp Marek Jędraszewski).*

Do kolejnych numerów naszej parafialnej gazetki będzie dołączana wkładka zawierająca teksty omawianych katechez. Można z nich złożyć mini podręcznik liturgiczny. Mamy nadzieję, że drukowana forma tych opracowań pozwoli jeszcze bardziej zgłębić treści proponowane przez naszego metropolitę arcybiskupa Marka Jędraszewskiego

1

OBRZĘDY WSTĘPNE

KATECHEZA 1

ZNAK KRZYŻA ŚWIĘTEGO

Każda Msza święta rozpoczyna się znakiem krzyża, któremu towarzyszą słowa: „*W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*” oraz odpowiedź ludu „*Amen*”. Znak krzyża jest pierwszą modlitwą wiernych zgromadzonych na liturgii mszalnej i przypomina o chrzcie, który został nam udzielony „w imię” trzech Osób Boskich i wprowadził nas w życiową łączność z całą Trójcą Świętą. To dzięki sakramentowi chrztu mamy udział w kapłańskim postannictwie Chrystusa i możemy uczestniczyć we Mszy świętej. Kreśląc na sobie znak krzyża nieustannie do tej prawdy o przynależności do Chrystusa powracamy, czyniąc ją treścią naszego życia. Ten gest uświadamia każdemu chrześcijaninowi, że źródłem zbawienia jest Chrystusowy krzyż i stanowi wyznanie wiary w Boga Jezusa Chrystusa, który jest

Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Znak krzyża powinniśmy kreślić na sobie powoli, z namysłem i z namaszczeniem, tak aby ogarnął on całą naszą istotę, a nasze życie i działanie zostało uświęcone i przemienione mocą Chrystusowej ofiary.

Poprzez znak krzyża człowiek wyraża swoją wiarę i miłość do Boga. Sam sposób, w jaki się żegnamy, kryje w sobie bogatą symbolikę. Kierunek i kolejność dokonywania poszczególnych znaków nie jest przypadkowa. Ruch wertykalny prawą ręką od czoła do serca oznacza otwarcie się na Boże działanie

3

i przypomina o tajemnicy Wcielenia Syna Bożego. Ruch horyzontalny od lewego do prawego ramienia symbolizuje przejście ze śmierci do życia, z ciemności do światłości, z grzechu do niewinności i przywołuje Wniebowstąpienie Jezusa. Krzyż jako znak zbawienia, odkupienia i wiecznego przeznaczenia człowieka nabiera wymiaru kosmicznego. Już Platon na 350 lat przed Chrystusem twierdził, że świat został stworzony przez Boga w kształcie krzyża. Do myśli Platona nawiązali później najstarsi pisarze chrześcijańscy i Ojcowie Kościoła, którzy czynili odniesienie do krzyża jako znaku kosmosu (Grzegorz z Nysy) i duszy świata (Justyn). Choć świat się zmienia, to Chrystusowy krzyż wciąż pozostaje dla człowieka punktem oparcia i odniesienia, gdyż moc krzyża może przemienić zarówno sens wszechświata, jak i losy poszczególnych ludzi. Nie zapominajmy o tym, ilekroć będziemy czynić znak krzyża w czasie liturgii czy poza nią.

Zmartwychwstanie, to odbudowanie nadziei, wzmocnienie wiary i otworzenie serc na miłość. Pozwólmy, by ta przemiana rozjaśniła nasze ciemności, nadała sens i kierunek naszemu życiu, wyzwoliła od bierności i obojętności, pozwoliła nie ulegać pokusom, a blask Jezusa Zmartwychwstałego by oświecał całe nasze życie.

*Radosnego Alleluja naszym duszpasterzom
i wszystkim czytelnikom Głosu Świętego Franciszka życzy - zespół redakcyjny*

Kościół św. Franciszka z Asyżu kościółem stacyjnym

Przez cały
okres Wielkiego
Postu łódzcy
biskupi modlą się
wspólnie
z wiernymi
w kolejnych
świątyniach na

terenie całego miasta czyli w kościołach stacyjnych
Nasz kościół św. Franciszka wytypowany jako kościół stacyjny 10 marca o godz. 18.00 gościł Biskupa Adama Lepę, który w naszej świątyni przewodniczył uroczystej mszy św. i wygłosił homilię. W Eucharystii uczestniczyli nie tylko nasi parafianie, ale także ks. proboszczowie i wierni z sąsiednich parafii.

Ks. Biskup swoją homilię rozpoczął od słów Ewangelii: *Cokolwiek uczyniliście jednemu z braci swoich najmniejszych, mnieście uczynili.* Wyraził wdzięczność Kościołowi za kontynuowanie trwającej wieleset lat tradycji pielgrzymowania. Przypomniał o procesjach pokutnych, które odbywały się w mieście św. Piotra. W tych pielgrzymkach wielkopostnych uczestniczyli wierni, którzy wędrowali od parafii do parafii. Takie pielgrzymowanie jest daniem szansy, by jak najgłębiej przeżyć Wielki Post.

Ks. Biskup przypomniał słowa Papieża Franciszka, by *wypracować w sobie wrażliwość na potrzeby drugiego człowieka*, gdyż w obecnych czasach jesteśmy niewrażliwi na potrzeby innych. Mówił, że częściej myślimy o sobie, nie patrząc na potrzeby innych. Wiemy, jak trudno czynić dobro drugiemu człowiekowi, ale pamiętajmy najmniejsza rzecz uczyniona bliźniemu jest okazaniem miłości samemu Bogu.

Prefacja wielkopostna mówi, że *Chrystus pokonał wszelkie zapędy szatana*, a jednocześnie nauczył nas jak można pokonać pokusy. Przede wszystkim nie należy dyskutować z szatanem, bo jest on bardzo podstępny i inteligentny, stawia pułapki, którymi przecież próbował kusić samego Pana Jezusa. A co dzieje się z człowiekiem pod

wplywem pokusy? Odpowiadając na to pytanie bp Adam nawiązał do Starego Testamentu, do opisu kuszenia kobiety w raju. Szatan zadziałał na jej wyobraźnię, przedstawił jej iluzję wiedzy takiej jaką posiada sam Bóg. I co się wydarzyło? Kobieta uległa pokusie - dostrzegła dorodny owoc, który stał się rozkoszą dla jej oczu. Szatan przedstawił jej grzech, jako coś ponętnego i pięknego. Jest to dla nas bardzo pouczające i uświadamia nam, że przed pokusą i iluzją trzeba się bronić, bo ona działa na rzecz szatana. A pokusą może być też odwiekanie pomocy innym.

Nie ten, który Mi mówi Panie, Panie wejdzie do Królestwa Niebieskiego, lecz ten, który czyni wolę Mego Ojca. Te słowa Jezusa przypominają o innej starej pokusie, kiedy wydaje się nam, że wystarczy tylko modlitwa i ona zastąpi dobre uczynki. Może się nieraz zdawać, że jak się dużo modlimy, to już nie musimy pracować nad sobą, korygować swego charakteru. Ale modlitwa nie zwalnia nas z dostrzegania potrzeb drugiego człowieka. Podobnie pokusą jest też rezygnacja z modlitwy, częsta u młodych ludzi, którzy odpuszczają sobie modlitwę, modlą się od czasu do czasu, lub tylko wtedy, kiedy czują taką potrzebę. Ulegając tej pokusie człowiek z czasem przestaje się modlić w ogóle.

Trzeba więc nauczyć się walki z pokusami i pogłębiać własną wrażliwość na potrzeby drugiego człowieka.

Niech Jezus Chrystus, który zgromadził nas w tej świątyni błogosławi nas, dodaje nam siłę, aby stał się widzialny w drugim człowieku, w naszych rodzinach i wspólnocie parafialnej. Amen.

Przed błogosławieństwem na zakończenie Mszy św. została odmówiona *Koronka do Miłosierdzia Bożego*, której przewodniczył Ks. Proboszcz. Po skończonej uroczystości Ks. Biskup. i Ks. Proboszcz podziękowali wszystkim obecnym za przybycie i zaprosili na kolejne uroczystości w kościołach stacyjnych.

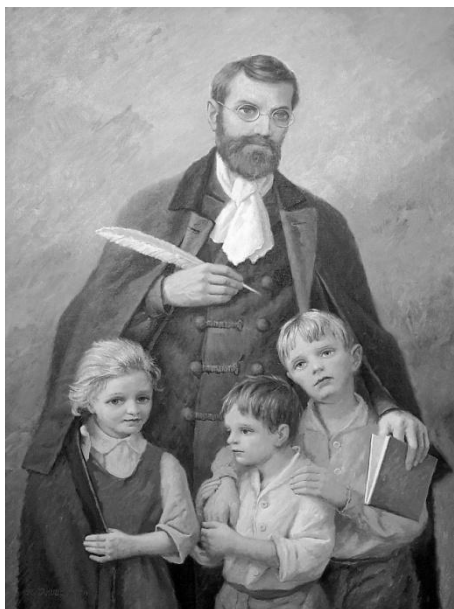
Maria Dąbrowska – Prezes POAK

Życie piękne ma człowiek, kiedy jest otwarty na Boga (cz.2)

O bł. Edmundzie Bojanowskim

Konferencja Episkopatu Polski ogłosiła rok 2014 rokiem bł. Edmunda Bojanowskiego, założyciela czterech gałęzi zgromadzenia sióstr służebniczek. W tym roku przypada 200. rocznica urodzin błogosławionego, a założone przez niego Zgromadzenie Sióstr Służebniczek jest najliczniejszym i najstarszym żeńskim zgromadzeniem zakonnym Rzeczypospolitej.

Edmund Bojanowski, urodził się 14 listopada 1814 roku we wsi Grabonóg pod Gostyniem. Życie jego przypadło na czas, gdy Ojczyzna nasza była podzielona między trzy mocarstwa, a cała prawie Wielkopolska, nazwana Wielkim Księstwem Poznańskim podlegała Prusom. Ojciec jego Walenty

pochodził z rodziny szlacheckiej, matka Teresa, z domu Umińska, była rodzoną siostrą sławnego w powstaniu listopadowym generała Umińskiego. Ze względu na słabe zdrowie Edmund początkowo uczył się prywatnie pod kierunkiem nauczycieli domowych. Atmosfera domu rodzinnego przeniknięta była zdrową pobożnością i patriotyzmem. Obok cech wyniesionych z domu Edmund wypowiadał jeszcze jedną, specyficzną własną, mianowicie cechą dobrego samarytanina. Już od młodości zwracał na siebie uwagę otoczenia swoim urobinem duchowym, moralnym i religijnym. Rozwijał cnoty chrześcijańskie, szczególnie wielką miłość Boga i bliźniego.

W 1832 roku Edmund Bojanowski rozpoczął studia filozoficzne na uniwersytecie wrocławskim, gdzie także rozwinął swą twórczość literacką. W 1834 roku przełożył i wydał drukiem „Pieśni serbskie”, dołączając do nich własne, oryginalne wiersze. Dał też polskiemu czytelnikowi całkowite tłumaczenie „Manfreda” lorda Byrona, które ukazało się drukiem **w 1835 roku**. ...

0 sierpnia 1834 roku zakończyła życie jego matka, a **w dwa lata później** ojciec; przeżywał to głęboko, ale z całkowitym poddaniem się woli Bożej. Po śmierci ojca udał się na dalsze studia do Berlina; tam kontynuował studium filozofii. ...

Jednak wzmagała się gruźlica płuc nie pozwala na dalsze systematyczne studia. Po dwukrotnym pobycie na leczeniu, przerywa studia i powraca w rodzinne strony, do Grabonogu. **Wszedł w nurt życia okolicznych działaczy.** Jako członek wydziału literackiego w Kasynie Gostyńskim przystąpił do **szerzenia oświaty** wśród ludu wielkopolskiego. Z jego inicjatywy powstawały **biblioteczki i czytelnie ludowe** w okolicach Gostynia i Krobi. Wsie: Krajewice, Siemowo, Szelejewo, Wielkie Strzelce, Zalesie, Gola, Żytowiecko i Bodzewo jemu zawdzięczają pierwsze komplety książek i czasopism, oddanych do użytku wieśniaków w czytelnich. **W styczniu 1844 roku, w Poznaniu na Śródcie** również z jego inicjatywy powstaje pierwsza ochronka miejska w Wielkim Księstwie Poznańskim.

Gdy w roku **1849 powstała Liga Polska**, wyłoniła się z niej Komisja dla popularyzowania taniej lektury ludowej. Wówczas E. Bojanowski zasiadł w niej ... jako jeden z najbardziej aktywnych szermierzy oświaty wśród ludu wielkopolskiego. Umieszczał własne artykuły w „Tygodniku Katolickim”, „Pokłosiu”, i „Roku Wiejskim”. Licząc się z potrzebami gnębionej psychiki polskiego ludu, dostarczał jej zdrowego i pożywnego pokarmu. Obok rozpraw o pracy na roli i wiadomości ze świata, wiele miejsc poświęcał modlitwom, pieśniom i czytankom treści religijnej. Swoim pisaniem słowem chciał oświecać, podnosić i kształtować religijnie, rozbudzać pracę nad własnym doskonaleniem się, rozwijać miłość społeczną, zachęcać do sumiennej pracy. Wszelkie fundusze przeznaczał na potrzeby bliźnich.

Piękną kartę życia Edmunda Bojanowskiego stanowi również jego **akcja miłosierdzia**. Działalność na tym polu rozpoczyna w 1849 roku, gdy Wielkopolskę nawiedziła epidemia cholery. Wówczas z bohaterskim poświęceniem oddał się całkowicie posłudze зараżonych. Sam słabego zdrowia, odwiedza chorych po chatach wieśniaczych, pociesza ich, sprowadza lekarza i kapłana do konających, rozdaje lekarstwa, pokarm i jałmużny pieniężne. Na skutek jego zabiegów sprowadzono do Gostynia siostry Miłosierdzia, którym w nowym zakładzie, zwanym „Instytutem”, powierzono posługę przy chorych i opiekę nad sierotami po rodzicach zmarłych na cholere.

Żyjąc blisko ludu wiejskiego, spostrzegł tkwiące w nim wartości, które z powodu nędzy

i ciemnoty nie mogły się ujawnić i rozwinąć. Wierzył i był o tym przekonany, że przez religijne wychowanie dzieci i podniesienie poziomu duchowego najlicniejszej warstwy społeczeństwa polskiego odrodzi się Polska. Przemysłany plan działania udało się wprowadzić w życie dnia **3 maja 1850 roku otwarciem w Podrzedcu obok Grabonoga** pierwszej na ziemiach Wielkiego Księstwa Poznańskiego **ochronki wiejskiej**. Trzy dziewczęta wiejskie, które zaangażował do pracy w ochronce stały się załóżkami przyszłego **Zgromadzenia zakonnego**, zwanego przez E. Bojanowskiego „Służebniczki Bogarodzicy Dziewicy Niepokalanie Poczętej”.

Kiedy dzieło już dobrze się rozwijało, odezwalo się w jego duszy, jeszcze jedno, dawno już nurtujące go, pragnienie kapłaństwa. Wstępuje więc w marcu **1869 roku do seminarium** duchownego w Gnieźnie. Rozwijająca się gruźlica płuc nie pozwoliła mu jednak na zrealizowanie studiów potrzebnych do osiągnięcia stanu duchownego, toteż w maju następnego roku musiał opuścić seminarium. Zamieszkał u swego przyjaciela ks. Stanisława Gieburowskiego, proboszcza w Górcie Duchownej, gdzie dnia **7 sierpnia 1871 roku umiera**. Został pochowany w podziemiach kościoła **w Jakszowie k. Śremu**, gdzie wówczas znajdował się Dom generalny zgromadzenia. **W 1930 roku** zwłoki przewieziono do Żabikowa /Lubonia/ k. Poznania do kaplicy Sióstr Służebniczek Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny.

Beatyfikowany 13 czerwca 1999 roku przez Ojca Świętego Jana Pawła II, doznaje czci nadal w kaplicy sióstr, ustanowionej od **8 grudnia 1999 roku Sanktuarium** bł. Edmunda Bojanowskiego, z zadaniem szerzenia kultu Bożej Opatrzności, tak bardzo obecnego w życiu bł. Edmunda. To właśnie ten kult, umiłowanie Eucharystii, szczególne nabożeństwo do Matki Bożej i żywa wiara czyniły bł. Edmunda Bojanowskiego **świeckim apostołem dla dzieci, biednych i potrzebujących**. Uchwycił w człowieku wartość nieskończoną, wartość bezwzględną samą w sobie. **Wartość tę przedstawiał dla niego każdy człowiek bez względu na pochodzenie społeczne, wykształcenie, stan, wiek czy urodę.** Jednak priorytetem swojej działalności uczynił troskę o wychowanie dziecka.

Fragm. Opr.: s. Noemi Teresa Wyszeccka sl. M. Wielkopolska / Poznań, 6 listopada 2013 r. / Rys.: Satyryczne kartki pocztowe Sióstr Służebniczek z myślami bł. Edmunda Bojanowskiego

Mały Franciszek

Kochane Dzieci

Kolejny odcinek opowieści Anioła Stróża, który był opiekunem Św. Franciszka opowiada o tym jak anioł stał się człowiekiem i co z tego wynikało. Autorką opowiadania pt. „Święty Franciszek i Anioł Stróż” jest pani Beata Kołodziej.

Święty Franciszek i Anioł Stróż

XII. OGIEŃ MIŁOŚCI

Ogień miłości tak mocno płonął w sercach Braci Mniejszych, że często musiałem hamować ich zapał do nakładania sobie nadmiernych wyrzeczeń! Szczególnie na początku istnienia zakonu miałem sporo pracy tego rodzaju. Na przykład brat Elias, wikariusz zakonu wymyślił, że Bracia Mniejsi nie mogą jadać mięsa. Wprowadził więc odpowiednie zarządzenie, mimo, że taki zakaz nie występował wcale w regule Franciszka. Kiedy Franciszek pogrążony był w modlitwie, ja za zgodą Najwyższego przybrałem postać młodzieńca i zastukałem w bramę klasztoru. To zabawne uczucie, gdy drzwi stawiają opór i wydają dźwięki od dotyku ręki... W dodatku im mocniej uderzasz, tym głośniejszy słychać! Otworzył mi brat Masseo:

- Czemu stukasz do bramy w tak dziwny sposób?

Nie wiedziałem, że to dziwny sposób, ale brat Masseo powiedział mi, że niemilosierdzie się tłukę... Pouczył mnie, że powinienem zastukać trzy razy i potem muszę czekać, żeby furtian odmówił Ojcie Nasz i zdążył podejść do bramy. Jeśli nie przyjdzie, to mogę zastukać jeszcze raz. Wysłuchałem tej nauki cierpliwie, a potem poprosiłem o rozmowę z bratem Eliaszem. Brat Masseo poszedł go zawołać, ale bardzo długo nie wracał, a ja w tym czasie trenowałem stukanie. Jego anioł stróż wyjaśnił mi, że brat Elias nie chce przyjść, a biedny brat Masseo nie otwiera, bo nie wie, co mi powiedzieć... Miałem więc dobrą okazję, żeby potłuc w bramę dużo mocniej! Brat Masseo natychmiast zjawił się przy furcie. Wybawiłem go z kłopotu prosząc, by przekazał od Franciszka polecenie dla brata Eliasza. Teraz brat Eliasz musiał przyjść i porozmawiać ze mną. Był jednak tak rozgniewany, że otwierając furtę, o mało nie wyrwał jej z zawiasów!

- Czego chcesz? – zapytał z irytacją i spojrzał na mnie marszcząc brwi.

- Nie możesz być tak wzburzony, na jakiego wyglądasz, bo gniew jest wrogiem myśli i nie pozwala ujrzeć prawdy – powiedziałem ze spokojem. To jednak nie poskutkowało, bo brat Elias nadal był niemiły. Przekazałem więc moje pytanie:

- Powiedz mi, bracie, czy tym, którzy przestrzegają nauki Chrystusowej wolno jeść to, co przed nimi postawiono? I powiedz mi jeszcze bracie, czy człowiek ma prawo stawiać innym wymagania przeciwne wolności ewangelicznej?

- Ja to wiem, ale tobie nie powiem. Pilnuj swego nosa! – odpowiedział hardo Elias, więc i ja przestałem owijać w bawełnę:

- Ja umiałbym lepiej odpowiedzieć na to pytanie, niż ty! – powiedziałem spoglądając mu prosto w oczy. Zrozumiał dobrze, co mam na myśli, bo trzasnął drzwiami i poszedł na górę.

Zaśmiałem się sam do siebie. Wiedziałem, że teraz Elias zastanawia się nad moimi pytaniami i wnet zawstydzony powróci na furtę, by ze mną porozmawiać. Nie mogłem jednak na niego czekać, bo wezwał mnie na pomoc anioł stróż brata Bernarda. Bernard właśnie wracał z pielgrzymki do świętego Jakuba. Był jeszcze w Hiszpanii. Podróż była bardzo uciążliwa. Korzystając z mojej ludzkiej postaci mogłem podnieść go na duchu miłą rozmową. Opowiedziałem mu o przygodzie z bratem Eliaszem. Później pomogłem mu przepłynąć przez rzekę, dzięki czemu ulżyłem mu w drodze. Oczywiście rzeka była zbyt głęboka, by zrobić to ludzkim sposobem. Wziąłem go więc na ręce i ... siup! My aniołowie mamy swoje metody... Wtedy jednak domyślił się kim jestem. Musiałem zniknąć! Później słuchałem opowieści braci o mojej wizycie.

- Źle czynisz, zarozumiały bracie, przepędzając od nas aniołów Bożych, gdy przybywają, by nas pouczać! – strofował Franciszek zawstydzonego brata Eliasza, a ja uśmiechałem się tylko na wspomnienie jego marsowej miny przy klasztornej furcie. ... (cdn).

Baranek wielkanocny

Drogie dzieci

Ks. Jan Twardowski w książeczce dla dzieci zatytułowanej „*Wesoły nam dzień dziś nastał - czyli o tym, kim jest wielkanocny Baranek*” napisał:

W kościele często się słyszy o baranku: na Wielkanoc, na Boże Narodzenie i każdego dnia. Najczęściej słyszymy o baranku wielkanocnym. Ma on czerwoną chorągiewkę. Kładziemy go do koszyczka - poświęcamy baranka z czerwoną chorągiewką. Piszemy życzenia na pocztówkach z barankiem... Kiedyś też ktoś zauważył, że gdy w kościele mówi się o Baranku, wszyscy bijąc się w piersi mówią: „Moja wina... moja wina” i żałują za grzechy.

Mały baranek przypomina wielkie rzeczy.

Zapewne w Wielką Sobotę przyjdziecie do kościoła, by odwiedzić Pana Jezusa w grobie. Uklękniecie przed Nim i podziękujcie Jezusowi za Jego życie, za Dobrą Nowinę, którą nam zostawił, za Drogę Krzyżową i śmierć na krzyżu, za Matkę, którą nam zostawił, za Jego miłość, za Jego dobroć i niewinność. Powtórzcie za Janem Chrzcicielem, który mówił o Jezusie: *Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata* i zapamiętajcie, że Baranek Wielkanocny jest symbolem Jezusa Zmartwychwstałego. Dlatego gdy w Wielką Sobotę będziecie przed grobem Jezusa, to będziecie już czekać na Jego Zmartwychwstanie i dlatego w waszych koszyczkach ze święconką znajdzie się baranek z czerwoną chorągiewką.

A zadanie konkursowe to oczywiście wykonanie Baranka Wielkanocnego dowolną techniką. Może on być namalowany lub wklejany na kartonie, ale można go wykonać z masy solnej, z papieru, włóczki, może uda się go Wam namalować na wydmuszce jajka. Na Wasze prace będzie czekał specjalny koszyczek obok grobu Pana Jezusa pod drzewkiem wielkanocnym. Nagrody z konkursu będą wręczone wyjątkowo w trzecią niedzielę maja po mszy św. o godz. 12.30. **Oczekując radosnego Alleluja pozdrawia Was - Wasz Anioł**

Głos Akcji Katolickiej

W Wielki Piątek o godz. 15.00 Parafialny Oddział AK zaprasza na Misterium Męki Pańskiej z Całunem Turyńskim przeżywane w formie kolejnych przystanków na Drodze Krzyżowej Pana Jezusa.

POAK
zaprasza na **wspólne świętowanie kanonizacji Papieża Jana Pawła II**
podczas dwudniowej pielgrzymki do

Wadowic i Krakowa 26 i 27 kwietnia 2014

Dzień pierwszy 26.04.2014 - Wadowice miejsca urodzenia, chrztu i młodości Jana Pawła II
[Bazylika Mniejsza Ofiarowania NMP](#), • [Klasztor Ojców Karmelitów Bosych i Sanktuarium św. Józefa "Na Górze"](#) •
[Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II](#) – [Muzeum Biograficzne Papieża](#)

Dzień drugi 27.04.2014- Łagiewniki Krakowskie

Transmisja z Watykanu kanonizacji Jana Pawła II, który zostanie wyniesiony do chwały ołtarzy wspólnie z Janem XXIII oraz Uroczysta Msza Święta przy Ołtarzu Polowym odprawiana równoległe z Eucharystią w Watykanie. • Sanktuarium Bożego Miłosierdzia • Sanktuarium i Centrum Błogosławionego Jana Pawła II

KOSZT: 170 zł obejmuje przejazd autokarem, ubezpieczenie, obiadokolację, nocleg oraz śniadanie w domu rekolekcyjnym przy Collegium Marianum Księży i Braci Pallotynów na Kopcu w Kleczy k. Wadowic, bilety do muzeum Jana Pawła II w Wadowicach. **WYJAZD** o godz. 5.00 – z przed kościoła św. Franciszka z Asyżu
Zapisy w kancelarii parafialnej przy par. Św. Franciszka od pn. do pt. w godz. 9.00-12.00 i 15.00-17.00,

Z KANCELARII PARAFIALNEJ

Mocą działania Ducha św. i przez polanie wodą dar Życia Bożego w marcu 2014 otrzymali

Lilianna Emilia Sienkiewicz, Mateusz Andrzej Śpionek, Julia Iwona Chojnacka

W marcu 2014 odeszli do Pana...

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Tadeusz Błaszczyk, Zdzisław Bogucki, Antoni Miśkiewicz, Janina Mozga, Teresa Klimkiewicz, Jan Kryłowicz, Piotr Florczak, Euzebia Kaczmarek, Stefan Kaczmarek, Krystyna Czeplińska-Smalczyńska, Janina Orlik, Teresa Geraga, Teresa Brzezińska

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH: Dni powszednie: pn - pt 6.30; 7.30; 17.30, 18.00
Sobota 6.30; 7.30; 8.00; 18.00
Niedziele i święta: 7.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.30; 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu: W czwartki, w Kaplicy Matki Bożej, 15.00 - 17.30

Droga Krzyżowa w piątki 16.45 (dla dzieci); 18.30 (dla dorosłych)
Gorzkie Żale w niedziele 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA:

Dni powszednie: 9.00-12.00; 15.00-17.00 Tel.: 42-233-67-77

GŁOS ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Biuletyn Rzymskokatolickiej Parafii Św. Franciszka z Asyżu. 93-549, Łódź, ul. Przyszkole 2, tel. 42-233-67-77. Okładka: Błogosławieństwo udzielone naszej parafii przez Papieża Jana Pawła II z okazji 70-lecia. fot. Maria Mazurkiewicz; **Zespół redakcyjny:** Redaktor naczelny i Opiekun Duchowy: Ksiądz Proboszcz Wiesław Dura; Osoby pomagające: ks. Wojciech Błaszczyk, Maria Mazurkiewicz, Waldemar Thiele. Zapraszamy wszystkich chętnych do redagowania gazetki. Teksty można nadsyłać na adres: marimaz@o2.pl *Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadesłanych tekstów.* Druk: Quick-Druk s.c. Dariusz i Marek Mroczkowsky, Łódź, Łąkowa 11, quick@druk.pdi.pl